

Asia T-47/02

Manfred Danzer ja Hannelore Danzer

vastaan

Euroopan unionin neuvosto

Yhtiöoikeus – Direktiivit 68/151/ETY ja 78/660/ETY – Tilinpäätösten julkistaminen
– Liikesalaisuuksien suojeleminen – Perusoikeuksien loukkaaminen –
Oikeudellinen perusta – Vahingonkorvauskanne – Tutkimatta jättäminen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
21.6.2006 II - 1782

Tuomion tiivistelmä

1. *Vahingonkorvauskanne – Vahingonkorvauskanteen itsenäisyys kumoamiskanteeseen nähden*
(EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta)
2. *Ennakkoratkaisukysymykset – Asian saattaminen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi – Yhteisön säädöksen pätevyyden riitauttaminen kansallisessa tuomioistuimessa*
(EY 234 artiklan 3 kohta)

3. *Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Edellytykset*

(EY 288 artiklan toinen kohta; neuvoston direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan f alakohhta; neuvoston direktiivin 78/660 47 artikla)

1. EY 288 artiklan toisen kohdan mukainen vahingonkorvauskanne on itsenäinen kannetyyppi, jolla on oma tehtävänsä kannetyyppien joukossa ja jonka nostamisen edellytykset määräytyvät sen erityisen tarkoituksen perusteella. Vahingonkorvauskanne eroaa kumoamiskanteesta siinä, että sillä ei pyritä tietyn toimenpiteen poistamiseen vaan korvauksen saamiseen toimielimen aiheuttamasta vahingosta. Vahingonkorvauskanteen itsenäistä asemaa oikeussuojakeinona koskeva periaate on siis perusteltu siitä syystä, että tällainen kanne eroaa kumoamiskanteesta kohteensa vuoksi. Tällä perusteella vahingonkorvauskanne on jätettävä tutkimatta, jos sillä tosiasiallisesti pyritään lopulliseksi tulleen säädöksen peruuttamiseen ja jos tämän kanteen hyväksyminen johtaisi kyseisen säädöksen oikeudellisten vaikutusten mitätöitymiseen. Tästä on kyse erityisesti silloin, kun vahingonkorvauskanteella vaaditaan sellaisen rahasumman maksamista, joka on täsmälleen samansuuruinen niiden lopullisiksi vahvistettujen maksujen kanssa, joita kantaja on joutunut maksamaan lopulliseksi tulleen säädöksen nojalla.
2. Jos yhteisön oikeuden tulkintaa koskeva kysymys tulee esille sellaisessa kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa asiassa, jonka päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, tämän tuomioistuimen on pääsääntöisesti EY 234 artiklan kolmannen alakohdan mukaisesti saatettava kysymys yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Mikäli se, miten yhteisön oikeutta on sovellettava, on kuitenkin niin ilmeistä, ettei se jätä tilaa vähäisellekään perustellulle epäilylle, kansallinen tuomioistuin voi päättää yksinomaan sille kuuluvaa harkintavaltaa käyttäen, ettei se esitä yhteisöjen tuomioistuimelle kansallisessa tuomioistuimessa esille tullesta kysymystä yhteisön oikeuden tulkinnasta.

Sitä suuremmalla syyllä kansallisella tuomioistuimella ei ole velvollisuutta hyväksyä kaikkia sille tehtyjä ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevia vaatimuksia yhteisön toimen pätevyden arvioimiseksi.

Se, että joku asianosaisista väittää, että asiaan liittyy yhteisön oikeuden pätevyttä koskeva kysymys, ei riitä siihen, että kyseisen tuomioistuimen olisi katsottava kysymyksen tulleen esille EY

(ks. 27 ja 28 kohta)

234 artiklan tarkoituksessa. Kansallisella tuomioistuimella on erityisesti oikeus katsoa, että riitautetun yhteisön toimen pätevydestä ei ole mitään epäilyä ja ettei yhteisöjen tuomioistuimelle näin ollen ole tarpeen esittää tätä koskevaa pyyntöä. Kyseinen tuomioistuin voi tutkia yhteisön toimielimen toimen pätevyyden, ja jos se katsoo, etteivät asiaosaisten sille esittämät pätemättömyyden perusteet ole riittäviä, se voi hylätä kyseiset perusteet ja vahvistaa, että kyseinen toimielimen toimi on täysin pätevä. Näin toimiessaan se ei nimittäin aseta kyseenalaiseksi yhteisön toimien pätevyyttä.

(ks. 36 ja 37 kohta)

3. Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, annetun direktiivin 68/151 2 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla annetun direktiivin 78/660 47 artiklan antaminen eivät voi sellaisenaan muodostaa virheellistä toimintaa, joka saa aikaan yhteisön vastuun. Yhteensovittamisdirektiivin lainvastaisuus ei sellaisenaan riitä saamaan aikaan yhteisön sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta, koska tällainen vastuu voi olla kysymyksessä vain, kun oikeusnormin, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, rikkominen on riittävän ilmeinen.

(ks. 52 kohta)